

men kan altid lettest bekæmpes, naar den begynder at optræde i en enkelt Egn eller en enkelt Landsdel. Saa er det, man skal have de skærpede Bestemmelser, thi da er Befolkningen knapt saa aarvaagen overfor Sygdommen. Indrømmer man, at det er nødvendigt for Tiden, maa man ogsaa indrømme, at det er nødvendigt til enhver Tid at have disse skarpe Bestemmelser.

Forskellige har anket over Bestemmelserne om uagtsom Undladelse af Anmeldelse af Sygdommen og ment, at de var for strenge. Men jeg mener, at hvis vi ikke faar en streng Bestemmelse her, er det hele i Virkeligheden ganske ørkesløst. Vi har i den gældende Lov en Bestemmelse, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Er noget Husdyr blevet angrebet af en af de fornævnte Sygdomme,“ — derunder er ogsaa Mund- og Klovesygen — „eller er der Sandsynlighed for, at dette er Tilfældet, skal dets Ejer eller den, der paa Ejerenes Vegne fører Tilsyn med Dyrene, sørge for, at intet til Besætningen hørende Dyr, der kan angribes af Sygdommen, føres bort, forinden Dyrslægen kommer til Stede.“ Altsaa, hvis der er Sandsynlighed for, at Dyrene lider af denne Sygdom, er Ejeren pligtig til at foretage det fornødne. Vi har trods denne Bestemmelse Erfaring for, at en Mand paa Fyn har haft Mund- og Klovesyge i sin Besætning, idet flere Kreaturer døde i den paagældende Tid, og alligevel, da Ministeriet anlagde Sag imod ham, blev frifundet, saa at han har Krav paa Erstatning af Staten for tilbageholdt Mælk. Uagtet de paagældende Bestemmelser efter min Mening er noget skarpe, har de altsaa vist sig utilstrækkelige, og derfor maa vi have nye Foranstaltninger, som er tilstrækkelig skarpe.

Til Bødebestemmelserne er der udtalt Tilslutning, men der er dog ogsaa fra forskellige Sider udtalt Misfornøjelse med dem, idet man har ment, at Bøder paa indtil 10 000 Kr. var for høje. Jeg advarer imod, at man foretager Nedsættelse her. Skal man opnaa noget, maa de paagældende, som ikke er tilstrækkelig samvittighedsfulde, kunne rammes tilstrækkelig føleligt økonomisk. Det er heldigvis de fleste, der optræder samvittighedsfuldt, for dem har Bøderne ingen Betydning, men overfor dem, der ikke optræder samvittighedsfuldt, som undlader at anmelde, er saadanne Bøder nødvendige. De Oplysninger, det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen gav om, hvorledes Politiet har stillet sig overfor de enkelte Tilfælde i hans Distrikt, synes mig at vise, at Politiet ikke anvender de højeste

Bødebestemmelser efter den gældende Lov, saa det er nødvendigt, at vi faar ret høje Bøder, hvis vi skal kunne opnaa noget, som kan bidrage til Standsning af denne farlige Sygdom.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse — tror jeg, det var — sagde, at vi maatte endelig ikke overvurdere Betydningen af denne Lov; dermed kunde man ikke standse Sygdommens Udbredelse. Det har jeg aldrig næret nogen Forventning om. Det, jeg har tilsigtet, er at faa skærpede Bestemmelser med Hensyn til Anmeldelsespligten, fordi det er et meget vigtigt Punkt i Bekæmpelsen af Sygdommen, at den bliver anmeldt saa hurtigt som muligt.

Det ærede Medlem rettede ogsaa en Henvendelse til mig om, hvorvidt man muligt i det eventuelle Udvalg kunde komme ind paa at faa andre Bestemmelser med Hensyn til Fastsættelse af Erstatning til de Landboere, hvis Besætninger bliver slaaet ned. Jeg tror, at man skal tage sig noget i Agt for at drage alt for mange Spørgsmaal ind under Forhandlingen om dette Lovforslag, for saa trækker Tiden meget let ud, saa Lovforslaget ikke bliver gennemført saa hurtigt som nødvendigt. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen har Ret i, at det vil have Betydning for Befolkningen, at Rigsdagen hurtigt gennemfører dette Lovforslag, som har stor Betydning paa dette Omraade.

Med Hensyn til de Foranstaltninger, som skal træffes af Politiet, Landbrugsministeriet og Veterinærvesenet, har man ønsket, at Omraadet for Spærringer, som foretages af Hensyn til Sygdommen, skulde gøres saa smaa og Spærringen saa effektiv som muligt. Disse Ønsker er imødekømt i de sidste Bekendtgørelser, men det vil ikke have den tilsigtede Virkning, hvis Landboerne ikke forstaaer Faren for Udbredelse af Smitte ved Samkvem. Og det forekommer mig, at den endnu ikke er gaet helt op for Befolkningen, om end mere end tidligere. Vi har saaledes set, at der i Sønderjylland paa Kajnæsgaard har været afholdt Kreaturauktion, hvor der var mødt en Landmand frem, hvis Besætning har været smittet af Mund- og Klovesyge. Naar Landboerne er saa uforsigtige, at de, uagtet der er Sygdom i deres egen Besætning, alligevel møder til Kreaturauktion, forekommer det mig, at der endnu mangler noget i den rigtige Opfattelse.

Jeg vil gerne anbefale, at Arbejdet i Udvalget fremmes saa hurtigt som muligt, saa Lovforslaget kan blive gennemført i Løbet af ganske kort Tid.